

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010915
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010915.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viktora Marka, a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného C. J. S. D., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 24. 03. 2014 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný 1/ C. J., nar. XX. XX. XXXX v T., trvale bytom Y. P. XXX, bez pracovného pomeru,

obžalovaný 2/ T. T., nar. XX. XX. XXXX v T., trvale bytom Y. P. XXX, bez pracovného pomeru,

obžalovaný 3/ I. V., nar. XX. XX. XXXX v T., trvale bytom Y. P. XXX, bez pracovného pomeru,

uznávajú sa za vinných, preto že

dňa 06. 07. 2013 v čase o 23:26 hod. v obci Y. P., okres T. po spoločnej dohode vnikli do riadne oploteného rodinného domu č. XX tým spôsobom, že C. J. a T. T. zostali stáť pred domom na ulici dávajúc pozor, či niekto nejde a I. V. preskočil bránu do dvora rodinného domu, prešiel k oknu na kuchyni, ktoré násilím otvoril a cez takto vzniknutý otvor vnikol do vnútorných priestorov tohto rodinného domu, kde si následne otvoril okno na izbe smerujúce na ulicu, cez ktoré vyložil von odcudzené veci a to televízny prijímač zn. OTF čiernej farby a zároveň z priestorov izby odcudzil aj CD prehrávač nezistenej značky a výrobného čísla, reproduktory čiernej farby nezistenej značky a výrobného čísla a koženú kapsičku hnedej farby s priehradkami, v ktorej sa nachádzali rôzne listiny, pričom bol vyrušený K. S., nar. XX. XX. XXXX a preto z miesta ušli, čím vlastníkovi domu I. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. P. XX, t.č. bytom Y. P. XX spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 275,- Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 5,- Eur,

pričom I. V. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/97/2011 zo dňa 31. 08. 2011, právoplatným dňa 31. 08. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, ktorého sa dopustil formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých,

teda

obžalovaný 1/ C. J. a obžalovaný 2/ T. T.

- spoločným konaním prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného, prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a najmenej s dvomi osobami,

obžalovaný 3/ I. V.

- spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného, prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a najmenej s dvomi osobami,

čím spáchali

obžalovaný 1/ C. J. a obžalovaný 2/ T. T.

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 3/ I. V.

zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný 1/ C. J.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov.

obžalovaný 2/ T. T.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému T. T. rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/173/2013-126 zo dňa 03. 03. 2014, právoplatný dňa 03. 03. 2014, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/173/2013 zo dňa 03. 03. 2014 ostávajú týmto nezmenené.

obžalovaný 3/ I. V.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd obžalovaným 1/ C. J., 2/ T. T. a 3/ I. V. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému I.Á. C., nar. XX. XX. XXXX v Y. P., trvale bytom Y. P. XX, škodu vo výške 130,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 20. 11. 2013 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/430/2013obžalobu na C. J., T. T.Á. a I. V., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné.

Obžalovaný 1/ C. J. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je vinný. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátor preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo o ochrannom opatrení.

Obžalovaný 2/ T. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je vinný. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátor preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo o ochrannom opatrení.

Obžalovaný 3/ I. V. sa na hlavné pojednávanie nedostavil, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného 3/ I. V. z prípravného konania, v rámci ktorého uviedol, že je pravdou, že z domu poškodeného I. C. odcudzil nejaké veci, a to televízor a kávovar. K domu poškodeného išiel v nočných hodinách spolu s obžalovaným C. J. a obžalovaným T. T.. Cez okno na dome vošiel dnu, kde z priestorov spálne zobral televízor a kávovar, a tieto veci začal cez okno vykladať na ulicu. Medzitým sa rozsvietilo svetlo v protihľadom dome, na čo obžalovaní C. J. a T. T. z miesta ušli, a on po asi piatich minútach ušiel z domu tiež. Pretože z domu nič neodcudzil, keďže televízor a kávovar ostali na múriku pri dome, namietal odcudzené veci, a to CD prehrávač, reproduktor a kapsičku s dokladmi poškodeného.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného C. J. a obžalovaného T. T. boli na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku čítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Svedkyňa K. S. v rámci svojho výsluchu uviedla, že dňa 06. 07. 2013 v nočných hodinách cez otvorené okno v jej dome počula, že od rodinného domu poškodeného I. C. vychádza nejaký bucht, preto baterkou zasvietila do rodinného domu poškodeného. Najskôr bolo v dome poškodeného ticho, ale potom jej suseda S. J. povedala, že v dome určite niekto je, a že ide zavolať políciu. Hneď potom svedkyňa videla, ako cez jedno okno vyskakujú na ulicu dvaja malí chlapci, podľa nej v nízkom veku, ale

keďže bola tma, nevedela sa presne vyjadriť k opisu ich osôb. Tretí chlapec preskočil bránu na dome poškodeného. Potom videla, ako všetci traja utekajú od domu poškodeného smerom do dediny. Potom aj so susedou S. J. počkali na príchod polície.

Svedkyňa S. J. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že v uvedený deň 06. 07. 2013, niekedy pred polnocou, jej mobilom volala suseda K. S., ktorá jej povedala, že z domu poškodeného I.Á. C. počula nejaké zvuky, aby sa tam s ňou išla pozrieť. Išli sa k domu aj pozrieť, ale nikoho nevideli. Keď sa vracali ku svojim domom, tak počula, ako svedkyňa K. S. zakričala, že nejaké osoby vyskakujú z domu poškodeného a utekajú preč. Nakoľko však už bola od domu poškodeného vzdialená viac, tieto osoby nevidela. Následne na to svedkyňa K. S. volala políciu. Pri ohliadke domu poškodeného nebola priamo prítomná, ale zo svojho domu videla, že pri dome bola nájdená nejaká mikina a aj nejaké odcudzené veci. Svedok I. E. v rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že odkedy sa poškodený I. C. nezdržiava vo svojom dome, chodí mu ho kontrolovať. V dome poškodeného bol asi 2 týždne pred uvedenou krádežou, a dom bol v poriadku. V tom čase tam bol aj poškodený s jeho priateľkou, a taktiež nespozoroval, že by v dome niečo chýbalo. V deň krádeže ho kontaktovala polícia a požiadala ho, aby išiel do domu poškodeného, pretože mal byť vykradnutý. Po príchode k domu videl v jame pri dome položený televízor a kávovar. Neskôr na miesto prišiel aj poškodený so svojou priateľkou a boli prítomní pri ohliadke domu. Počas doby, keď dozeral na dom poškodeného, nespozoroval svedok žiadne poškodenie domu, ani pohyb cudzích osôb v dome. Odcudzený mal byť CD prehrávač, reproduktory, TV prijímač, kávovar a kožená kapsička na doklady, ktoré veci pri poslednej kontrole domu videl na ich obvyklom mieste. Nemá vedomosť o tom, že by sa pred touto krádežou do domu vnikla iná osoba, prípadne že by sa po dome pohybovali cudzie osoby.

Svedkyňa T. I. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že žije v spoločnej domácnosti s poškodeným I. C.. Poškodený v súčasnej dobe nebýva v jeho rodinnom dome, ale počas jeho neprítomnosti sa o tento dom stará priateľ jeho sestry, svedok I. E.. Pred krádežou bola s poškodeným v jeho dome asi dňa 20. 06. 2013, pričom vtedy bol dom nepoškodený, a v dome nebolo vidieť, že by sa tam pohybovali cudzie osoby, a všetky veci boli na svojom mieste. V deň krádeže bola taktiež s poškodeným v jeho dome, a to aj za prítomnosti polície, pričom bola prítomná aj pri ohliadke rodinného domu. V izbách boli vyhádzané veci zo skríň, ako keby niekto niečo hľadal, preto sa nevedela vyjadriť k tomu, aké veci boli odcudzené. Do domu páchatel vnikol zrejme cez okno vo dvore, ktoré sa zaistuje zvnútra iba kovovým háčikom. K vykladaniu odcudzených vecí z domu došlo zrejme na čelnej strane domu. Na záver uviedla, že pred spodnou časťou domu bol položený televízor a kávovar, pričom CD prehrávač s reproduktormi a kapsička na doklady sa nenašli.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: znalecký posudok, odborné vyjadrenie, výpis z katastra nehnuteľností, správy na obžalovaných a odpisy registra trestov obžalovaných, podstatný obsah spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/97/2011.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného C. J. a obžalovaného T. T. bola vzhľadom na ich vyhlásenie na hlavnom pojednávaní nepochybná, súd preto vykonal vo vzťahu k nim len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vina obžalovaného I. V. bola taktiež jednoznačne preukázaná. Súd poukazuje najmä na samotnú výpoveď obžalovaného I. V. z prípravného konania, v rámci ktorej sa ku skutku priznal a opísal, ako k nemu došlo. S touto výpoveďou potom korešpondujú aj výpovede svedkov K. S., S. J., I. E. a T. I.. Súd potom nemal pochybnosť ani o priznaní sa obžalovaného I. V. ku skutku uvedenému v obžalobe, a teda mal aj vinu tohto obžalovaného za jednoznačne preukázanú.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného 1/ C. J. zistil tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t.j. že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov. U obžalovaného 2/ T. T. súd zistil tri poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t.j. že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov. U obžalovaného 3/ I. V. súd zistil

dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t.j. že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V prípade obžalovaného 1/ C. J. a obžalovaného 2/ T. T. potom prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd preto v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestných sadzieb pri oboch obžalovaných o jednu tretinu. V prípade obžalovaného 3/ I. V. bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe.

Zo správ na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný 1/ C. J. nebol doposiaľ súdne trestaný, a nemá ani záznam v agende priestupkov. Obžalovaný 2/ T. T. bol jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/173/2013-126 zo dňa 03. 03. 2014, vo vzťahu ku ktorému súd ukladal súhrnný trest. V agende priestupkov nemá žiadny záznam. Obžalovaný 3/ I. V. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, a trikrát bol potrestaný za spáchanie priestupku.

V prípade obžalovaného 1/ C. J. súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože ukladal trest za dva trestné činy, a to za trestný čin najprísnejšie trestný (zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona). Súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, teda na samej dolnej hranici zákonov ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Uvedený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na to, že obžalovaný je osoba mladého veku, teda je tu predpoklad jeho pozitívnej prevýchovy, a taktiež prihliadol na výšku škody, ktorá bola konaním obžalovaného spôsobená. V prípade obžalovaného 2/ T. T. súd ukladal úhrnný a súhrnný trest podľa § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože ukladal trest za viac trestných činov, a pretože obžalovaný spáchal žalovaný zločin skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (konanie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5T/173/2013). Súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, teda na samej dolnej hranici zákonov ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Uvedený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na to, že obžalovaný je osoba mladého veku, teda je tu predpoklad jeho pozitívnej prevýchovy, a taktiež prihliadol na výšku škody, ktorá bola konaním obžalovaného spôsobená. Súd zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/173/2013 zo dňa 03. 03. 2014. V tomto prípade súd určil dlhšiu skúšobnú dobu, pretože obžalovaný už bol odsúdený za trestný čin, preto považoval pre prevýchovu obžalovaného za potrebné určiť dlhšiu skúšobnú dobu ako v prípade obžalovaného 1/ C. J..

V prípade obžalovaného 3/ I. V. súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože ukladal trest za dva trestné činy, a to za trestný čin najprísnejšie trestný (zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona). Súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, teda na samej dolnej hranici zákonov ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Uvedený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na to, že obžalovaný je osoba mladého veku, teda je tu predpoklad jeho pozitívnej prevýchovy, a taktiež prihliadol na výšku škody, ktorá bola konaním obžalovaného spôsobená. V tomto prípade súd taktiež určil dlhšiu skúšobnú dobu, pretože obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, preto považoval pre prevýchovu obžalovaného za potrebné určiť dlhšiu skúšobnú dobu ako v prípade obžalovaného 1/ C. J..

Poškodený I. C. si v trestnom konaní riadne uplatnil nárok na náhradu škody a túto škodu aj riadne vyčíslil na sumu 130,- Eur (za CD prehrávač, reproduktor a koženú kapsičku s dokladmi). Takáto výška škody bola potvrdená aj odborným vyjadrením Š. I. (č.l. 130 spisu). Súd potom podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona zaviazal všetkých troch obžalovaných k povinnosti náhrady škody poškodenému I. C., a to spoločne a nerozdielne, pretože v tomto prípade bol skutok spáchaný všetkými obžalovanými formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.